

ELS BESNETS

De la joia que els fills ens donaren,
al omplir nostra llar d'alegria,
darrere d'ells amb salut vingueren,
els nets i els besnets per més companyia.

S'estimen els besnets com estimem,
als seus pares, delsqui encara gaudim,
el goig de una família que fem,
amb il·lusions i l'amor que ens tenim.

Quatre estels varen entrar en la vida,
dels qui som grans i sabem de raons,
quatre angelets, van escoltar la crida,
d'uns vells besavis farcits de il·lusions.

Arribà en Pol de cinc anyets encara,
després l'Arlet la casa ens va alegrar,
L'Adrià fou ja el tercer de la colla,
i la petita Maria ens va encisar.

Els quatre son l'alegria dels besavis,
la força i la virtut per lluitar,
el goig més gran quan reposen sos llavis,
sobre els nostres que saben estimar.

Encara tenim al cor encesa,
aquella flama farcida de bondat,
i és un bàlsam banyat de tendresa,
tenir als infantons fent-nos costat.

Quan aquella pell setinada i fina,
dels infantons rellisca sobre teu,
al acaronar-los s'endevina,
què és lo millor que ens ha donat Déu.

I que Ell ens doni vida encara,
per a gaudir d'aquest bonic tresor,
quela dolcesa que amb ells sentim ara,
ens enforteixi encara més l'amor.

ESTEVE PERICH SALA
Cardedeu, setembre de 2023